

Arrest

nr. 183 057 van 27 februari 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 24 februari 2017 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging houdende bevel tot terugdrijving en waarbij "het visum type D nummer [...] nietig verklaard [wordt]", van 22 februari 2017.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 februari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.KALIM, die loco advocaat M. OGUMULA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 16 februari 2017 wordt verzoeker door de grensinspectie op de luchthaven van Zaventem staande gehouden. De gemachtigde van bevoegde staatssecretaris neemt diezelfde dag onder meer een beslissing tot weigering van toegang met terugdrijving.

1.2. Nadat verzoeker tegen deze beslissing een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid had ingediend, werd ze ingetrokken.

1.3. Op 22 februari 2017 wordt in hoofde van verzoeker een nieuwe beslissing tot terugdrijving getroffen. Dit is de thans bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“TERUGDRIJVING

Op 22/02/17 om 10.15 uur, aan de grensdoorlaatpost Brussel-Nationaal, werd door ondergetekende, M.N. Hoofdinspecteur,

de heer /~~mevrouw~~ :

naam B.A. voornaam M.

geboren op 30.05.1974 te KISMAYO geslacht (m/v) Mannelijk

die de volgende nationaliteit heeft Somalië

houder van het document visumverklaring nummer [...]

afgegeven te Addis Abeba op : [...]

houder van het visum nr. [...] van het type D afgegeven door Belgische Ambassade te Addis Abeba geldig van 20.11.2016 tot 18.02.2017 voor een duur van 90 dagen, met het oog op : gezinshereniging afkomstig uit Addis Abeba met ET704 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en):

[....]

X (E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing: Betrokkene is een toekomstige passagier vanuit Addis Abeba en is in het bezit van een visumverklaring en een visum type D afgeleverd in het kader van gezinshereniging met een gevestigde vreemdeling in België. Bij aankomst te luchthaven Brussel-Nationaal verklaart betrokkene dat hij zijn echtgenote komt vervoegen. Echter betrokkene heeft geen kennis van het familiaal leven, de gezinssituatie en de levensloop van zijn echtgenote. Hij verklaart dat zijn echtgenote nog nooit getrouwd is geweest doch bij de visumaanvraag werden er twee overlijdensaktes voorgelegd van vorige echtgenoten van zijn echtgenote. Verder ken hij geen specifieke gegevens (geboortedata, familienamen, ..) van de kinderen van zijn echtgenote. Op basis van het verhoor en de vaststellingen van de Federale Politie te luchthaven Zaventem wordt er contact opgenomen door deze dienst met het Parket Halle-Vilvoorde welk de politiediensten instrueert om een proces-verbaal inzake schijnhuwelijk op te stellen.

Op basis van deze elementen kan betrokkene zijn voorgenomen reisintenties en dat hij voldoet aan de voorwaarden van zijn visum niet aantonen.

Het feit dat betrokkene zijn echtgenote heeft in België kan niet worden weerhouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM. blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is.

[...]

X (I) Wordt geacht de openbare orde en de nationale veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van een van de Lid-Staten van de Europese Unie te kunnen schaden (art. 3, eerste lid, 6°/7°)

Reden van de beslissing: Betrokkene maakt onderwerp uit van een proces-verbaal inzake schijnhuwelijk nummer HV.55.FW.0510033/2017

Opmerkingen:

- Deze beslissing vervangt de beslissing tot terugdrijving (bijlage 11) dd 16.02.2017

- Het visum type D nummer 011713933 dient bij door deze beslissing nietig verklaard te worden.”

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/82, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

2.2.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

In casu bevindt de verzoekende partij zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringend karakter van de vordering wettelijk vermoed.

Het uiterst dringende karakter van de vordering, dat overigens niet wordt betwist door de verwerende partij, staat dan ook vast.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder “middel” wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Wanneer op basis van de uiteenzetting van de middelen, het voor ieder weldenkend mens zonder meer duidelijk is, dat de verzoekende partij een schending van een dergelijke bepaling van het EVRM heeft willen aanvoeren, mag het niet nauwkeurig of verkeerd vermelden door de verzoekende partij van de door haar geschonden geachte verdragsbepaling geen drempel zijn voor de Raad om niet over te gaan tot een beoordeling van de verdedigbare grief.

Ten einde in overeenstemming te zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM, is de Raad in het raam van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid gehouden tot een onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief op grond waarvan redenen bestaan om te geloven in een risico van behandeling die ingaat tegen een van de rechten gewaarborgd door het EVRM, zonder dat dit evenwel tot een positief resultaat moet leiden. De draagwijdte van de verplichting dat artikel 13 van het EVRM op de Staat doet wegen, varieert volgens de aard van de grief van de verzoekende partij (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 289 en 293; EHRM 5 februari 2002, Čonka/ België, § 75).

De verzoekende partij moet in het verzoekschrift een verdedigbare grief aanvoeren, hetgeen inhoudt dat zij op aannemelijke wijze kan aanvoeren dat zij geschaad is in één van haar rechten gewaarborgd door het EVRM (vaste rechtspraak EHRM: zie bv. EHRM 25 maart 1983, Silver en cons./Verenigd Koninkrijk, § 113).

Het onderzoek van het ernstig karakter van een middel kenmerkt zich in schorsingszaken door het prima facie karakter ervan. Dit prima facie onderzoek van de door de verzoekende partij aangevoerde verdedigbare grief afgeleid uit de schending van een recht gewaarborgd in het EVRM, moet, zoals gesteld, verzoenbaar zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM en inzonderheid met de vereiste tot onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief. Dit houdt in dat, indien de Raad bij dit onderzoek op het eerste gezicht vaststelt dat er redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat deze grief ernstig is of dat er minstens twijfels zijn over het ernstig karakter ervan, hij in deze stand van het geding het aangevoerde middel als ernstig beschouwt. Immers, de schade die de Raad toebrengt door in de fase van het kort geding een middel niet ernstig te bevinden dat achteraf, in de definitieve fase van het proces toch gegrond blijkt te zijn, is groter dan de schade die hij berokkent in het tegenovergestelde geval. In het eerste geval kan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich voltrokken hebben, in het tweede geval zal ten hoogste voor een beperkte periode de bestreden beslissing zonder reden geschorst zijn.

De Raad doet overeenkomstig artikel 39/82, §4, vierde lid, van de Vreemdelingenwet een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek van alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, en inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing de verzoeker zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

2.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

2.3.2.1. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van

“• artikel 34 van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (hierna verordening (EG) Nr. 810/2009);

- artikel 6 § 2 EVRM – algemeen rechtsbeginsel van vermoeden van onschuld;
- artikelen 2 en 3 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen;
- artikel 62 van de Vreemdelingenwet;
- het beginsel van behoorlijk bestuur en het zorgvuldigheidsbeginsel.”

Verzoeker betoogt onder meer wat volgt:

“De bestreden beslissing beweert volledig ten onrecht dat “Echter betrokken heeft geen kennis van het familiaal leven, de gezinssituatie en de levensloop van zijn echtgenote. Hij verklaart dat zijn echtgenote nog nooit getrouwd is geweest doch bij de visumaanvraag werden er twee overlijdensaktes voorgelegd van vorige echtgenoten van zijn echtgenote. Verder ken hij geen specifiek gegevens (geboortedate, familienamen,..) van de kinderen van zijn echtgenote. Op basis van het verhoor en de vaststellingen van de Federale Politie te luchthaven Zaventem wordt er contact opgenomen door deze dienst met het

Parket Halle-Vilvoorde welk de politiediensten instrueert om een proces-verbaal inzake schijnhuwelijk op te stellen.

Welnu, verzoeker kan zich enkel in de Somalische taal verstaanbaar maken. Hij druk zich enkel uit in de Somalische taal. Op 16 februari 2017 heeft verzoeker gekozen om zich in de Somalische taal uit te drukken. Zo zegt hij "ik wens mij uit te drukken in de Somalisch taal" (stuk 5)

Zijn vertrouwelijk overleg met zijn raadsman heeft met behulp van de Somalische tolk plaatsgevonden.

Gezien zijn gezondheidstoestand bij zijn aankomst in Brussel-Nationale luchthaven, werd verzoeker geconfronteerd met een zeer onregelmatig bloeddruk wegens zijn suikerziekte problematiek (stuk 2).

Verzoeker was op 16 februari 2017 niet in staat om een verklaring af te leggen. Met andere woorden, heeft verzoeker op 16 februari 2017 GEEN verklaring af gelegd (stuk 5).

Op 16 februari 2017, in aanwezigheid van zijn raadsman en met behulp van de Somalische tolk, werd de eerste vraag over zijn echtgenote gesteld, zijnde:

"wanneer en waar heeft u voor de eerste maal uw partner ontmoet"

Waarna verzoeker antwoordde:

"op dit moment ga ik u geen enkele informatie meegeven, ik ben iemand die ziek is, ik ben een diabetis patiënt. (...) ik wil op geen enkel vraag te antwoorden. Ik heb één verzoek en dat is mag ik met mijn vrouw in contact komen".

(stuk 5 PV n° HV.RB.051036/2017)

Welnu stuk 5, zijnde PV n° HV.RB.051036/2017, staat volledig in contrast met de beweringen van de bestreden beslissing. Wegens zijn gezondheidsproblematiek was verzoeker op 16 februari 2017 niet in staat om een verklaring af te leggen. Hij heeft op 16 februari 2017 geen verklaring afgelegd."

De vraag is, als verzoeker geen verklaring afgelegd heeft, op grond van welke elementen is de bestreden beslissing tot de conclusie gekomen dat er hier sprake is van een schijnhuwelijk, op grond van hetwelk het visum met nummer 011713933 werd vernietigd?"

Met andere woorden, als verzoeker geen antwoord op gesteld vragen gegeven heeft, waaruit blijkt dat hij een inbreuk op de Belgische openbare orde gepleegd heeft?

Zoals reeds werd aangegeven, heeft verzoeker op 16 februari 2017 geen verklaring afgelegd en kon geen antwoorden op gestelde vragen geven wegens zijn gezondheidsproblematiek (stuk 2)."

2.3.2.2. De verwerende partij betoogt in haar nota wat volgt:

"De beweringen van de verzoekende partij staan in schril contrast met de bevindingen van de grenspolitie, nochtans gebaseerd op de verklaringen van de verzoekende partij :

- Betrokkene komt zijn vrouw vervoegen. Hij is in 2011 met haar getrouwd, naar eigen zeggen zonder haar echt te kennen. Voor hem is dit het eerste huwelijk. Hij meent dat dit voor zijn vrouw ook het eerste huwelijk is.

- B.A.M. vertelt dat zijn vrouw 3 kinderen heeft die allen in België wonen. Hij noemt hun voornamen: Y., Y. en Y. Over de leeftijd van de kinderen weet hij alleen te vertellen dat een van hen waarschijnlijk in 1995 geboren is en een ander in 2011.

- Betrokkene kan niet zeggen wanneer de visumaanvraag werd ingediend. Volgens hem duurde het zo lang voor er een beslissing was omdat de Belgische autoriteiten traag werken. Van ontbrekende documenten weet hij niets.

- Een eerste vlucht van Hargeise via Dubai naar Brussel kon betrokkene niet nemen omdat de tussenpersoon het ticket niet betaald zou hebben.

- Een tweede ticket werd geboekt in Oslo met route ADDIS ABEBA – BRUSSEL – ADDIS ABEBA.

- Van dit ticket werd op 10/02/2017 de datum gewijzigd van vertrek op 13/02/2017 naar 16/02/2017.

- Wij vragen of B.A.M. enkele foto's van zijn vrouw kan tonen. Betrokkene kan enkel een foto of scan van de verblijfskaart van zijn vrouw voorleggen.

- Na contactname met het Parket Halle-Vilvoorde gaan wij over tot het opstellen van proces-verbaal inzake Schijnhuwelijk. Deze akte heeft nummer HV.55.FW.051033/2017.

In antwoord op de concrete kritiek van verzoekende partij, merkt verweerder op dat uit het verslag van de grenspolitie blijkt dat er zich geen problemen hebben gesteld in verband met de taal.

Ook werd de verzoekende partij verhoord door een inspecteur van de politie LPA BRUNA te Zaventem in aanwezigheid van zijn advocaat.

Hij weigerde consequent antwoorden te geven op de gestelde vragen en verhinderde aldus het onderzoek.

Geenzins blijkt dat verzoekende partij zich niet konden uitdrukken, en geen antwoord kon geven op de vragen die hem gesteld werden.

Uit het verslag van de grenspolitie blijkt daarentegen wel dat de verzoekende partij zich wel degelijk verstaanbaar heeft kunnen uitdrukken en de juiste draagwijdte van de aan haar gestelde vragen heeft begrepen."

2.3.2.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden. (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583, Staelens; RvS 11 december 2015, nr. 233.222). Artikel 62 van de Vreemdelingenwet legt evenzeer de plicht op om de beslissingen die voortvloeien uit de toepassing van de Vreemdelingenwet formeel te motiveren. Het komt de Raad toe om enkel de wettigheid van de motieven die zijn opgenomen in de bestreden beslissing te beoordelen. (RvS 11 december 2015, nr. 233.222)

Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoeker zich ook richt tegen de inhoud van de motivering. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de totstandkoming van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

De bestreden beslissing is ontegensprekelijk gestoeld op verklaringen die verzoeker zou hebben afgelegd nadat hij werd staande gehouden door de grenspolitie op de luchthaven. Verzoeker zelf stelt echter dat hij nooit verklaringen heeft afgelegd.

De Raad stelt in eerste instantie vast dat zich in het administratief dossier een stuk bevindt met als opschrift “Eerste verhoor”. Uit dit stuk blijkt dat het verhoor van verzoeker is aangevat op 16 februari 2017, om 13.47uur, en werd gevoerd door inspecteur van politie van de LPA Brunat M.B., waarbij verzoeker in deel 1 een aantal mededelingen met betrekking tot zijn rechten kreeg, en waarbij in deel 2, dat werd aangevat om 14.33 uur aan verzoeker een aantal vragen werden gesteld in het bijzijn van zijn advocaat en een tolk, op dewelke hij heeft geweigerd te antwoorden. De weergave van dit verhoorverslag werd correct weergegeven in het kader van het door verzoeker uiteengezette middelonderdeel. Luidens het verslag werd het verhoor beëindigd op 16/02/2017 om 14.57 uur. Dit verslag werd ondertekend door de tolk, verzoeker en zijn advocaat.

Voorts bevat het dossier een stuk met als nummer BN/1700632, ook gedateerd op 16 februari 2017, met als “onderwerp : openbare orde – mogelijk schijnhuwelijk”.

Onder de hoofding “6. Eigen bevindingen en info” wordt het volgende vermeld:

“• *Betrokkene komt zijn vrouw vervoegen. Hij is in 2011 met haar getrouwd, naar eigen zeggen zonder haar echt te kennen. Voor hem is dit het eerste huwelijk. Hij meent dat dit voor zijn vrouw ook het eerste huwelijk is.*

• *B.A.M. vertelt dat zijn vrouw 3 kinderen heeft die allen in België wonen. Hij noemt hun voornamen: Y., Y. en Y. Over de leeftijd van de kinderen weet hij alleen te vertellen dat een van hen waarschijnlijk in 1995 geboren is en een ander in 2011.*

• *Betrokkene kan niet zeggen wanneer de visumaanvraag werd ingediend. Volgens hem duurde het zo lang voor er een beslissing was omdat de Belgische autoriteiten traag werken. Van ontbrekende documenten weet hij niets.*

• *Een eerste vlucht van Hargeise via Dubai naar Brussel kon betrokkene niet nemen omdat de tussenpersoon het ticket niet betaald zou hebben.*

Een tweede ticket werd geboekt in Oslo met route ADDIS ABEBA - BRUSSEL - ADDIS ABEBA. Van dit ticket werd op 10/02/2017 de datum gewijzigd van vertrek op 13/02/2017 naar 16/02/2017.

• *Wij vragen of B.A.M. enkele foto's van zijn vrouw kan tonen. Betrokkene kan enkel een foto of scan van de verblijfskaart van zijn vrouw voorleggen.*

- *Na contactname met het Parket Halle-Vilvoorde gaan wij over tot het opstellen van proces-verbaal inzake Schijnhuwelijk. Deze akte heeft nummer HV.55.FW.051033/2017.*

Dit stuk is voor het overige onvolledig ingevuld en bevat weliswaar de naam van een inspecteur I.V., maar is door niemand ondertekend, dus ook niet door verzoeker of zijn advocaat. Bijkomend wordt nog vastgesteld dat er wordt vermeld : *“Om 14:45 uur wordt de Dienst Vreemdelingenzaken - afdeling grensinspectie per e-mail op de hoogte gebracht van de vaststelling.”*

Ten slotte bevindt zich in het administratief dossier nog een “vragenlijst”, gedateerd op 16 februari 2017, om 16.06uur die verzoeker –behoudens het antwoord op de vraag of hij een ziekte heeft- heeft geweigerd in te vullen en te ondertekenen.

In de huidige stand van het geding moet worden vastgesteld dat het stuk met als nummer BN/1700632, met als “onderwerp : openbare orde – mogelijk schijnhuwelijk” niet te rijmen valt met het stuk “eerste verhoor”. Immers, een vergelijking van beide stukken leert dat ze op ongeveer hetzelfde ogenblik werden opgemaakt en dat luidens het stuk “eerste verhoor” dat verhoor werd beëindigd om 14.57uur, terwijl het andere stuk melding maakt van 14.45uur. Het stuk “eerste verhoor” is onmiskenbaar een weergave van de verklaringen van verzoeker, en is ondertekend door verzoeker, zijn advocaat en de tolk, terwijl uit stuk BN/1700632 op het eerste gezicht niet kan worden vastgesteld dat het is opmaakt op grond van verzoekers verklaringen. Het is bovendien door niemand ondertekend.

In het licht van de voorgaande vaststellingen die het bestaan van twee stukken aan het licht brengen die op hetzelfde moment werden opgemaakt doch inhoudelijk totaal onverzoenbaar zijn, kan alleen waarde worden gehecht aan het stuk “eerste verhoor”, nu dit ondertekend is door verzoeker, zijn advocaat en de tolk, als werkelijke weergave van diens verklaringen. Dit stuk is overigens ook verzoenbaar met de vragenlijst waarvan sprake, luidens dewelke verzoeker ook geen medewerking verleende.

Verzoeker kan dus op het eerste gezicht worden gevolgd waar hij betoogt dat wanneer blijkt dat verzoeker geen verklaringen heeft afgelegd, het onduidelijk is op welke grond de motieven van de bestreden beslissing zijn tot stand gekomen. Uit deze motieven blijkt dus niet of de overheid bij de totstandkoming van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens en of zij die correct heeft beoordeeld. Het middel is in de besproken mate ernstig.

De Raad is zich ervan bewust dat het bovenstaande noopt tot de vaststelling dat verzoeker geen enkele medewerking heeft verleend, maar dat dit, hoe laakbaar ook, niet wordt veruitwendigd in de motieven van de bestreden beslissing, die geen steun lijken te vinden in de stukken van het dossier. Het weze herhaald dat enkel de wettigheid van de motieven die zijn opgenomen in de bestreden beslissing mag worden beoordeeld. (RvS 11 december 2015, nr. 233.222)

2.3.3. Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

2.4.1. Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de

aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat een summiere uiteenzetting kan worden geacht in overeenstemming te zijn met de bepalingen van artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet en van artikel 32, 2° van het PR RvV, indien het moeilijk te herstellen ernstig nadeel evident is, dat wil zeggen wanneer geen redelijk denkend mens het kan betwisten en dus ook, wanneer de verwerende partij, wier recht op tegenspraak de voormelde wets- en verordeningsbepalingen mede beogen te vrijwaren, onmiddellijk inziet om welk nadeel het gaat en zij wat dat betreft de uiteenzetting van de verzoekende partij kan beantwoorden (cf. RvS 1 december 1992, nr. 41.247).

2.4.2. De beoordeling van deze voorwaarde

2.4.2.1. Verzoeker betoogt dat hij op weg was naar zijn echtgenote die in België verblijft en dat tenuitvoerlegging de bestreden beslissing dit verhindert.

2.4.2.2. Ieder redelijk denkend mens ziet onmiddellijk in dat verzoeker door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan, temeer nu hij een visum had bekomen strekkende tot gezinshereniging, en het hoegenaamd niet is komen vast te staan dat verzoeker verklaringen had afgelegd die daarmee niet zouden te verzoenen zijn.

2.4.3. Aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan.

2.5. Aan de drie cumulatieve voorwaarden is voldaan, zodat de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing kan worden bevolen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging houdende bevel tot teruggrijving en waarbij "het visum type D nummer [...] nietig verklaard [wordt]", van 22 februari 2017 wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevententwintig februari tweeduizend zeventien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. HEIRBRANT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. HEIRBRANT

A. WIJNANTS